1. Ο ΑΓΩΝΑΣ ΤΟΥ ΚΙΝΕΖΙΚΟΥ ΛΑΟΥ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΟΜΙΝΤΑΓΚ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΕΙΣΒΟΛΗΣ

Μὲ τὴν πολιτική της ἡ ἀντιδραστικὴ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ ὑποβοηθοῦσε τὴν οἰκονομικὴ ὑποδούλωση τῆς Κίνας ἀπὸ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ κράτη.

Η ΑΝΤΕΘΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΟΥΟΜΙΝΤΑΓΚ

Στὰ 1930 τὸ συνολικὸ ποσὸν τῶν ξένων ἐπενδύσεων στὴν Κίνα εἶχε φτάσει τὰ 3488 ἑκατομ. ἀμερικανικὰ δολλάρια. Πιὸ πολὺ εἶχαν αὐξηθεῖ οἱ ἐπενδύσεις κεφαλαίων τῆς Ἰαπωνίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Στὰ 1930 οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες κατεῖχαν στὶς ἐξωτερικὲς ἐμπορικὲς συναλλαγὲς τῆς Κίνας τὴν πρώτη θέση. Τὰ ἀμερικανικὰ μονοπώλια εἶχαν ὑποτάξει στὸν ἔλεγχό τους ἀρκετὲς μεγάλες κινεζικὲς ἐπιχειρήσεις, ἀνάμεσα σ' αὐτὲς καὶ τὴν ἠλεκτρικὴ καὶ τὴν τηλεφωνικὴ ἑταιρεία στὴ Σαγκάη, καὶ κυριαρχοῦσαν στὴν Ἀμερικανοκινεζικὴ ἑταιρεία ποὺ ἱδρύθηκε στὰ 1929. Ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ δεχόταν τὶς ὑπηρεσίες πολυάριθμων ἀμερικανῶν «συμβούλων» καὶ «ἐμπειρογνωμόνων».

Οἱ δυσκολίες ποὺ περνοῦσε ἡ κινεζικὴ ἐθνικὴ βιομηχανία ἐξαιτίας τῆς πίεσης τοῦ ξένου κεφαλαίου πολλαπλασιάζονταν μὲ τὴ σημαντικὴ αὔξηση τῆς φορολογίας. Οἱ φόροι ποὺ πλήρωναν οἱ μικρὲς ἐπιχειρήσεις ποὺ στὴν Κίνα ἀποτελοῦσαν τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία, αὐξήθηκαν στὰ 1931 κατὰ 5 - 12 φορὲς σὲ σύγκριση μὲ τὸ 1925.

Βαρὺ φορτίο εἶχε πέσει πάνω στοὺς ὤμους τῶν ἀγροτῶν. Στὰ 1928 - 1931 ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ ὑπερδιπλασίασε τὴ φορολογία τῶν ἀγροτῶν. Ἀπὸ αὐτό, καθὼς καὶ ἀπὸ τὶς θεομηνίες ποὺ εἶχαν πολλαπλασιαστεῖ ἐξαιτίας τῆς καταστροφῆς τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων, ἡ θέση τῶν ἀγροτῶν εἶχε γίνει ἀπελπιστική. Στὰ 1931 - 1932 σὲ μιὰ μόνο ἐπαρχία — στὸ Σανσὶ πέθαναν ἀπὸ τὴν πείνα 3 ἑκατομ. ἀγρότες.

Τεράστια βάρη εἶχαν πέσει καὶ στὴν ἐργατικὴ τάξη. Τὸ καθεστὼς τῆς τρομοκρατίας ποὺ εἶχε ἐπιβάλει τὸ Κουόμινταγκ βοηθοῦσε τοὺς μεγαλοαστοὺς στὴν ἐπίθεσή τους ἐναντίον τῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων τοῦ προλεταριάτου. Ὅλες οἱ προηγούμενες οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς κατακτήσεις τῶν ἐργατῶν καταργήθηκαν, οἱ συλλογικὲς συμβάσεις ποὺ εἶχαν ὑπογραφεῖ ὡς τότε ἀκυρώθηκαν, ἡ διάρκεια τῆς ἐργάσιμης μέρας αὐξήθηκε καὶ τὸ μεροκάματο ψαλιδίστηκε ἀρκετά.

Οἱ πόλεμοι ἀνάμεσα στοὺς μιλιταριστὲς χειροτέρευαν ἀκόμη πιὸ πολὺ τὴ θέση τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἀποδιοργάνωναν τὴν ἐθνικὴ οἰκονομία. Ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ δὲν ἦταν σὲ θέση νὰ λύσει τὸ πρόβλημα τῆς συνένωσης τῆς χώρας καὶ νὰ σταματήσει τὸ ἀλληλοφάγωμα τῶν μιλιταριστῶν ποὺ πίσω ἀπὸ τὴν πλάτη τους στέκονταν τὰ ἰμπεριαλιστικὰ κράτη.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1930 φιλοϊαπωνικὰ στοιχεῖα σχημάτισαν στὸ Πεκίνο

τὴ λεγόμενη ἐθνικὴ κυβέρνηση σὰν ἀντιστάθμισμα στὴ φιλοαμερικανικὴ κυβέρνηση τοῦ Τσὰγκ Καϊσὲκ ποὺ εἶχε ἕδρα της τὸ Νανκίν. Μὲ τὴν κυβέρνηση τοῦ Πεκίνου συνασπίστηκαν καὶ οἱ ἄλλοι βόρειοι μιλιταριστές, καθὼς καὶ ὁ στρατηγὸς Φὲγκ Γιουσιάγκ. Ἑφτὰ μῆνες κράτησε ὁ πόλεμος ἀνάμεσα στὶς παρατάξεις τοῦ Νανκὶν καὶ τοῦ Πεκίνου καὶ στοίχισε τὴ ζωὴ 300 χιλιάδων ἀνθρώπων. Τελικὰ μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν νίκησε ἡ κυβέρνηση τοῦ Νανκὶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Τσὰγκ Καϊσέκ. Ἡ κυβέρνηση αὐτή,

Κινεζικὰ στρατεύματα στὰ χαρακώματα ἔξω ἀπὸ τὴ Σαγκάη.
Φωτογραφία. 1932.

ἀφοῦ στερεώθηκε στὴν ἐξουσία, ἄρχισε νὰ συγκεντρώνει ὅλες τὶς δυνάμεις τῆς κινεζικῆς ἀντεπανάστασης μὲ σύνθημα τὸ « ξερρίζωμα τοῦ κομμουνισμοῦ ».

Μὲ τὴν ἐνεργὸ ὑποστήριξή τους ἀπὸ τὰ ἰμπεριαλιστικὰ κράτη οἱ κυβερνῆτες τοῦ Κουόμινταγκ ἔρριχναν μεγάλες στρατιωτικὲς δυνάμεις ἐναντίον τῶν ἐπαναστατημένων περιοχῶν ἐλπίζοντας νὰ σβήσουν τὶς ἑστίες τῆς κινεζικῆς ἐπανάστασης. Στὰ τέλη τοῦ 1930 ἔστειλαν 100 χιλ. στρατὸ ἐναντίον τῶν κυρίων δυνάμεων τοῦ κινεζικοῦ κόκκινου στρατοῦ ποὺ εἶχαν συγκεντρωθεῖ στὴν ἐπαρχία Κιαγκσὶ ποὺ ἦταν κεντρικὴ ἐπαναστατικὴ βάση. Ὁ κόκκινος στρατὸς ἀπόκρουσε μὲ ἐπιτυχία τὴν ἐκστρατεία αὐτή, ἀφοῦ σύντριψε δύο μεραρχίες τῶν δυνάμεων τοῦ Κουόμινταγκ. Στὴ δεύτερη ἐκστρατεία ἐναντίον τῆς ἐπαρχίας Κιαγκσὶ τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1931 τὸ Κουόμινταγκ ἔστειλε στρατὸ ἀπὸ 200 χιλ. ἄντρες, ἀλλὰ καὶ πάλι ἀπότυχε, ἀφοῦ ἔχασε πάνω ἀπὸ 30 χιλ. ἄντρες.

Τὸν Ἰούλιο τοῦ ἴδιου χρόνου στρατὸς ἀπὸ 300 χιλ. ἄντρες κάτω ἀπὸ τὶς διαταγὲς τοῦ Τσὰγκ Καϊσὲκ ποὺ στὸ ἐπιτελεῖο του εἶχε ἄγγλους, ἰάπωνες καὶ γερμανοὺς στρατωτικοὺς συμβούλους, ξεκίνησε γιὰ τρίτη φορὰ ἐναντίον τῆς

κεντρικῆς ἐπαναστατικῆς βάσης στὸ Κιαγκσί. Οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ κόκκινου στρατοῦ σύντριψαν τὰ στρατεύματα τοῦ Τσάγκ Καϊσέκ. Οἱ ἀπώλειες τῶν δυνάμεων τοῦ Κουόμινταγκ σὲ νεκροὺς καὶ τραυματίες καὶ τὴ φορὰ αὐτὴ ξεπέρασαν τὶς 30 χιλιάδες. Τὸ Δεκέμβριο στὴν 26η στρατιὰ τοῦ Κουόμινταγκ, κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδραση τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ κόκκινου στρατοῦ, ξέσπασε ἐξέγερση, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ περάσουν 10 χιλ. ἄντρες μὲ τὸ μέρος τοῦ κόκκινου στρατοῦ.

ΙΑΠΩΝΙΚΑ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΑ ΕΙΣΒΑΛΛΟΥΝ ΣΤΗ Β.Α. ΚΙΝΑ. Η ΑΜΥΝΑ ΤΗΣ ΣΑΓΚΑΗΣ

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἰαπωνικῆς ἐπίθεσης στὴ Βορειοανατολικὴ Κίνα ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Τσάγκ Καϊσὲκ πῆρε τὸ δρόμο τῆς προδοσίας τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων. Ἐφαρμόζοντας ἀνοιχτὰ συνθηκολογικὴ πολιτικὴ ἔστειλε τὴν πρώτη κιόλας μέρα τῆς εἰσβολῆς τῶν ἰαπωνικῶν στρατευμάτων, στὶς 18 Σεπτεμβρίου τοῦ 1931, στὴν κινεζικὴ διοίκηση τῆς Βορειοανατολικῆς Κίνας τηλεγράφημα προτείνοντας «νὰ μὴ προβληθεῖ σὲ καμιὰ περίπτωση ἀντίσταση γιὰ νὰ μὴ ἐπεκταθεῖ τὸ ἐπεισόδιο». Τὸν Ὀκτώβριο ὁ Τσάγκ Καϊσὲκ ἔστειλε μυστικὰ στὸ Τόκιο ἕναν ἔμπιστο ἀποσταλμένο του γιὰ νὰ ἀνακοινώσει πὼς δέχεται νὰ παραχωρήσει τὴ Βορειοανατολικὴ Κίνα στὴν Ἰαπωνία, ἂν ἡ τελευταία ἐγγυηθεῖ τὴν ἀκεραιότητα τῶν 18 ὑπόλοιπων κινεζικῶν ἐπαρχιῶν. Οἱ ἰάπωνες ἰμπεριαλιστὲς λογάριαζαν νὰ κατακτήσουν ὁλόκληρη τὴν Κίνα καὶ ἀπόρριψαν τὸ παζάρευμα αὐτό. Τὸ Κουόμινταγκ ὡστόσο συνέχιζε νὰ παραδίδει [στοὺς Ἰάπωνες] τὶς κινεζικὲς πόλεις χωρὶς μάχες.

Ἡ εἰσβολὴ τῶν ἰαπωνικῶν στρατευμάτων στὴ Βορειοανατολικὴ Κίνα προκάλεσε μεγάλη ἀγανάκτηση στὸν κινεζικὸ λαό. Στὴ Σαγκάη, στὸ Πεκίνο, στὸ Τιεντσίν, στὸ Κουαγκτσέου, στὸ Οὐχάν, στὸ Ναντσάγκ καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες πόλεις ἔγιναν μεγάλες διαδηλώσεις διαμαρτυρίας. Οἱ ἐργάτες τῆς Σαγκάης κήρυξαν γενικὴ ἀπεργία. Τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα ἐκφράζοντας τὶς διαθέσεις ὅλων τῶν ἐργαζόμενων δημοσίευσε ἕνα μανιφέστο ποὺ καλοῦσε νὰ ὀργανωθεῖ ἐθνικοαπελευθερωτικὸς ἀγώνας ἐναντίον τῶν ἰαπώνων κατακτητῶν γιὰ τὴ σωτηρία τῆς πατρίδας. Τὸ μανιφέστο ζητοῦσε : «Νὰ ὁπλιστεῖ ὁ λαὸς καὶ νὰ γίνει ἐθνικοαπελευθερωτικὸς ἐπαναστατικὸς πόλεμος ἐναντίον τῶν ἰαπώνων ἰμπεριαλιστῶν γιὰ νὰ διαφυλαχθεῖ ἡ ἀνεξαρτησία, ἡ ἑνότητα τοῦ κράτους καὶ ἡ ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα». Στὶς περιοχὲς ποὺ εἶχαν κυριεύσει οἱ ἰάπωνες κατακτητὲς συγκροτήθηκαν μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος παρτιζάνικα σώματα.

Ἀλλὰ ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ ἐμπόδιζε μὲ κάθε τρόπο τὴν ἀνάπτυξη τοῦ πατριωτικοῦ κινήματος. Στὶς 28 Δεκεμβρίου τοῦ 1931 οἱ κομμουνιστὲς ὀργάνωσαν στὸ Νανκὶν μιὰ διαδήλωση μὲ 100 χιλ. σπουδαστὲς ποὺ ἔφτασαν ἀπὸ ὅλα τὰ πέρατα τῆς χώρας. Ὁ Τσάγκ Καϊσὲκ ἔστειλε ἐναντίον τους ὁλόκληρη στρατιὰ ἀπὸ ἀρκετὲς δεκάδες χιλιάδες στρατιῶτες μὲ πολυβόλα καὶ πυροβολικό. Στὶς συγκρούσεις σκοτώθηκαν 80 σπουδαστὲς καὶ πιάστηκαν περί-

που 200. Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες ἔγινε στὴ Σαγκάη διαδήλωση ἀπὸ 75 χιλ. ἐργάτες, σπουδαστὲς καὶ τὴ φτωχολογιὰ τῆς πόλης. Στὴ διαδήλωση αὐτὴ στιγματίστηκαν οἱ ἐγκληματικὲς ἐνέργειες τῆς κυβέρνησης τοῦ Νανκὶν καὶ ζητήθηκε νὰ διωχτοῦν οἱ ἰάπωνες κατακτητὲς ἀπὸ τὴν Κίνα.

Ἡ προδοσία τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ διευκόλυνε τὴν ἐπίθεση τῶν ἰαπώνων ἰμπεριαλιστῶν πού, ἀφοῦ ἔβαλαν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό τους τὴ Βορειοανατολικὴ Κίνα, ἄρχισαν στὶς 28 Ἰα-

Ἡ ἄμυνα τοῦ Τσαπέι.
Φωτογραφία. 1932.

νουαρίου τοῦ 1932 ἐπιχειρήσεις γιὰ νὰ κυριεύσουν τὴ Σαγκάη. Ἡ 19η κινεζικὴ στρατιὰ πού προστάτευε τὴν πόλη, πῆρε ἀπὸ τὸν Τσάγκ Καϊσὲκ διαταγὴ νὰ ἐγκαταλείψει τὶς θέσεις της « στὴν περίπτωση πού θὰ δράσουν οἱ Ἰάπωνες ». Ἀλλὰ οἱ πολεμιστὲς τῆς 19ης στρατιᾶς δὲν ὑπάκουσαν στὴ διαταγὴ αὐτὴ καὶ ἄρχισαν πολεμικὲς ἐπιχειρήσεις ἐναντίον τῶν [ἰαπώνων] πεζοναυτῶν πού εἶχαν ἀποβιβαστεῖ, δηλώνοντας πὼς εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσουν ὡς τὸν τελευταῖο.

Τὴν ἄλλη μέρα, στὶς 29 Ἰανουαρίου, μὲ ἀπόφαση τοῦ Γενικοῦ συμβουλίου τῶν συνδικαλιστικῶν ὀργανώσεων οἱ ἐργάτες πού δούλευαν σὲ ὅλες τὶς ἰαπωνικὲς ἐπιχειρήσεις τῆς Σαγκάης σταμάτησαν τὴ δουλειά. Μεγάλες ὁμάδες ἐργατῶν ἀπὸ τὶς ἐπιχειρήσεις αὐτὲς καὶ ἀπὸ ἄλλες πῆγαν στὸ μέτωπο. Τὸ παράδειγμά τους τὸ ἀκολούθησαν οἱ σπουδαστὲς καὶ ἄλλα στρώματα τῶν κατοίκων τῆς πόλης. Ἐξάλλου στὶς μάχες ἔπαιρναν μέρος καὶ κάτοικοι τοῦ Πεκί-

νου, τοῦ Τιεντσίν, τοῦ Κουαγκτσέου καὶ ἄλλων πόλεων, καθὼς καὶ ἀγρότες πού εἶχαν συγκροτήσει παρτιζάνικα σώματα.

Οἱ ἰάπωνες ἐπιδρομεῖς δὲν κατόρθωσαν νὰ κυριεύσουν τὴν πόλη. Ἡ ἄμυνα τῆς Σαγκάης κράτησε 34 μέρες καὶ τελικὰ νίκησε, ἂν καὶ οἱ ἰαπωνικὲς ἔνοπλες δυνάμεις εἶχαν σημαντικὴ τεχνικὴ ὑπεροχή. Στὶς μάχες διακρίθηκαν ἰδιαίτερα οἱ ἐργάτες τοῦ προαστίου τῆς Σαγκάης Τσαπέι.

ΣΥΝΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ ΒΑΣΕΙΣ

Στὶς ἀρχὲς τῆς δεκαετίας 1930 - 1940 εἶχε ὡριμάσει ἡ ἀνάγκη τῆς πολιτικῆς συνένωσης τῶν ἐπαναστατικῶν βάσεων πού εἶχαν δημιουργηθεῖ μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος, καθὼς καὶ τῆς δημιουργίας στὸ ἔδαφός τους ἑνὸς κεντρικοῦ ὀργάνου ἐξουσίας. Τὴν περίοδο αὐτὴ οἱ ἐπαναστατικὲς βάσεις, χάρη στὸν ἀποτελεσματικὸ ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἀντεπαναστατικοῦ στρατοῦ τοῦ Κουόμινταγκ, εἶχαν δυναμώσει ἀρκετά. Πιὸ σταθερὴ ἦταν ἡ θέση τῆς κεντρικῆς ἐπαναστατικῆς βάσης πού δημιουργήθηκε στὰ 1930 στὰ σύνορα τῶν ἐπαρχιῶν Κιαγκσὶ καὶ Φοκιέν. Οἱ παλαιὲς βάσεις ἐξάλλου στὶς ἄλλες περιοχὲς εἶχαν δυναμώσει καὶ στὰ βόρεια τῆς χώρας, στὶς ἐπαρχίες Κανσοὺ καὶ Σενσί, ὀργανώθηκαν καινούργιες. Οἱ δυνάμεις τοῦ κόκκινου στρατοῦ εἶχαν φτάσει τὶς 100 χιλ. πολεμιστές.

Στὶς 7 Νοεμβρίου, στὴ 14η ἐπέτειο τῆς Μεγάλης Ὀκτωβριανῆς σοσιαλιστικῆς ἐπανάστασης, στὴν πόλη Ζουιτσὶγκ (ἐπαρχία Κιαγκσὶ) ἄρχισε τὶς ἐργασίες του τὸ Ι συνέδριο τῶν Σοβιὲτ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν πού ἀντιπροσώπευαν ὅλες τὶς ἐπαναστατικὲς βάσεις τῆς Κίνας. Στὶς ἐργασίες τοῦ συνεδρίου πῆραν μέρος 680 ἀντιπρόσωποι. Τὸ συνέδριο ἐνέκρινε τὸ σχέδιο τοῦ προσωρινοῦ συντάγματος ὅπου τονιζόταν πὼς στὸ ἔδαφος τῶν ἐπαναστατικῶν βάσεων «ὅλη ἡ ἐξουσία ἀνήκει στὰ Σοβιὲτ τῶν ἐργατῶν, τῶν ἀγροτῶν, τῶν κόκκινων στρατιωτῶν καὶ ὅλων τῶν ἐργαζόμενων». Τὸ συνέδριο ἐπικύρωσε καὶ τοὺς νόμους γιὰ τὴ γῆ, γιὰ τὴν ἐργασία καὶ γιὰ τὶς βάσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς. Ὁ νόμος γιὰ τὴ γῆ πρόβλεπε τὴν κατάργηση τῆς ἔγγειας ἰδιοκτησίας τῶν μιλιταριστῶν, τῶν τσιφλικάδων, τῶν μοναστηριῶν καὶ ἄλλων μεγάλων γαιοκτημόνων καὶ τὸ μοίρασμα τῆς γῆς στοὺς ἀγρότες — στοὺς φτωχοὺς καὶ στοὺς μεσαίους. Ὁ νόμος γιὰ τὴν ἐργασία θέσπιζε τὴν ὀκτάωρη ἐργάσιμη μέρα γιὰ τοὺς ἐνήλικους ἐργάτες καὶ τὴν τετράωρη ἢ ἑξάωρη γιὰ τοὺς ἔφηβους. Ὁ νόμος γιὰ τὶς βάσεις τῆς οἰκονομικῆς πολιτικῆς ἐθνικοποιοῦσε ὅλες τὶς ἐπιχειρήσεις καὶ τὶς τράπεζες τῶν ξένων κεφαλαιοκρατῶν. Στὰ ἐργοστάσια καθιερωνόταν ὁ ἔλεγχος ἀπὸ τοὺς ἐργάτες.

Τὸ συνέδριο ἐξέλεξε τὴν πρώτη κεντρικὴ κυβέρνηση τῶν ἐπαναστατικῶν περιοχῶν τῆς Κίνας μὲ πρόεδρο τὸν Μάο Τσετούγκ, μιὰ κυβέρνηση πού ἦταν ὄργανο τῆς δημοκρατικῆς δικτατορίας τοῦ προλεταριάτου καὶ τῆς ἀγροτιᾶς.

Ἡ λαϊκὴ ἐξουσία φρόντιζε πολὺ γιὰ τὴν εὐημερία τῶν ἀγροτῶν. Οἱ ἀκτήμονες καὶ οἱ μικροκληροῦχοι ἀγρότες, καθὼς καὶ οἱ οἰκογένειες τῶν κόκκινων στρατιωτῶν, πῆραν γῆ. Οἱ ἀρχὲς ἐφοδίαζαν τοὺς ἀγρότες συστηματικὰ μὲ

σπόρους καὶ λιπάσματα. Τὰ ὄργανα τῆς ἐξουσίας παρακολουθοῦσαν συνεχῶς τὴν κατάσταση τῶν ἀρδευτικῶν ἔργων καὶ τῶν φραγμάτων. Ἐναντίον τῶν φεουδαρχικῶν ἐπιβιώσεων στὴν καθημερινὴ ζωὴ γινόταν πάλη. Οἱ « Κανόνες γιὰ τὸ γάμο » ποὺ ἐκδόθηκαν τὸ Νοέμβριο τοῦ 1931 ἀπαγόρευαν τὸ γάμο χωρὶς τὴ συγκατάθεση τοῦ μνηστήρα καὶ τῆς μνηστῆς, τὴν ἀγοραπωλησία τῶν γυναικῶν καὶ τὴν πολυγαμία καὶ καθιέρωναν τὴν ἐλευθερία τοῦ γάμου καὶ τοῦ διαζυγίου.

Οἱ ἀγρότες ὑποστήριζαν μὲ ἐνθουσιασμὸ τὰ μέτρα τῆς λαϊκῆς ἐξουσίας καὶ ἔδειχναν ἐμπιστοσύνη στοὺς ἡγέτες τους — στοὺς κομμουνιστές. Αὐτὸ δυνάμωνε τὴ συμμαχία τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν στὶς περιοχὲς τῶν ἐπαναστατικῶν βάσεων. Στὰ 1932 - 1933 οἱ ἐπαναστατικὲς βάσεις εἶχαν ἀγκαλιάσει περιοχὲς μὲ συνολικὸ πληθυσμὸ 10 ἑκατομμύρια.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ 1932 ὁ Τσάγκ Καϊσὲκ ἄρχισε μιὰ καινούργια, τέταρτη ἐκστρατεία, στὴν ἐπαρχία Κιαγκσὶ ἐναντίον τῶν κυρίων δυνάμεων τοῦ κόκκινου στρατοῦ. Τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1933 οἱ δυνάμεις τοῦ Κουόμινταγκ ποὺ ἔπαιρναν μέρος στὴν ἐκστρατεία αὐτὴ ἀριθμοῦσαν 500 χιλ. ἄντρες. Ὡστόσο, παρὰ τὴ σημαντικὴ ἀριθμητικὴ καὶ τεχνικὴ ὑπεροχή, οἱ δυνάμεις αὐτὲς οὔτε τώρα κατόρθωσαν νὰ πετύχουν. Οἱ στρατιωτικὲς νίκες τοῦ κόκκινου στρατοῦ δημιουργοῦσαν εὐνοϊκὲς συνθῆκες γιὰ τὴν παραπέρα ἀνάπτυξή του. Στὰ 1932 ὁ κόκκινος στρατὸς εἶχε δύναμη 170 χιλ. καὶ στὰ 1933 300 χιλ. μαχητῶν.

Ὅταν ἡ κυβέρνηση τοῦ Τσάγκ Καϊσὲκ συνθηκολογοῦσε προδοτικὰ μπροστὰ στοὺς ἰάπωνες ἐπιδρομεῖς, ἡ κυβέρνηση τῶν ἐπαναστατικῶν περιοχῶν κήρυξε τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1932 τὸν πόλεμο ἐναντίον τῆς Ἰαπωνίας καὶ πρότεινε στὸ Κουόμινταγκ νὰ σταματήσει ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ νὰ ὁπλιστεῖ ὁλόκληρος ὁ λαὸς γιὰ νὰ ὀργανωθεῖ ἡ ἀπόκρουση τῶν ἰμπεριαλιστῶν. Τὸ Κουόμινταγκ ἀπόρριψε τὶς προτάσεις αὐτὲς δείχνοντας ἀκόμη μιὰ φορὰ πὼς δὲν εἶχε καμιὰ διάθεση νὰ ὑπερασπιστεῖ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία τῆς χώρας.

ΤΟ ΑΝΤΙΙΑΠΩΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΣΤΗ ΒΟΡΕΙΑ ΚΙΝΑ. Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟ ΦΟΚΙΕΝ

Παρὰ τὴν ἀντίδραση τοῦ Κουόμινταγκ, στὴ Βόρεια Κίνα ὕστερα ἀπὸ ἔκκληση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἄρχισε στὰ 1933 νὰ δημιουργεῖται τὸ ἑνιαῖο πατριωτικὸ ἀντιιαπωνικὸ μέτωπο ὅπου προσχώρησαν καὶ μερικοὶ ἐπιφανεῖς κινέζοι στρατηγοὶ ποὺ ἦταν δυσαρεστημένοι ἀπὸ τὴ συνθηκολογικὴ πολιτικὴ τοῦ Κουόμινταγκ. Τὸ Μάιο τοῦ 1933 στὸ Τσαντσακέου (Καλγκὰν) συγκροτήθηκε ἑνιαῖος ἀντιιαπωνικὸς στρατὸς ποὺ ἀποτελέστηκε ἀπὸ τὶς ντόπιες ἔνοπλες δυνάμεις μὲ διοικητὲς τοὺς στρατηγοὺς Φὲγκ Γιουσιάγκ, Τσὶν Χουντσάγκ καὶ Φὰν Τσενοὺ καὶ ἀπὸ σώματα σπουδαστῶν τοῦ Πεκίνου καὶ τοῦ Τιεντσὶν ποὺ ἔπαιρναν ἐνεργὸ μέρος στὸ πατριωτικὸ κίνημα. Ἡ δύναμη τῆς στρατιᾶς αὐτῆς ποὺ στὴν ἀρχὴ ἦταν 9 χιλ. μαχητὲς δὲν ἄργησε νὰ αὐξηθεῖ σὲ 100 χιλιάδες. Ἕνας ἀπὸ τοὺς ἡγήτορές της, ὁ στρατηγὸς ΤσὶνΧουντσάγκ, προσχώρησε στὸ κομμουνιστικὸ κόμμα.

Τὸν Ἰούνιο τοῦ ἴδιου χρόνου ὁ ἑνιαῖος στρατὸς πρόσβαλε τὶς στρατιωτικὲς δυνάμεις τῆς Ἰαπωνίας καὶ τοῦ Μαντζουκουὸ καὶ σὲ σφοδρὲς μάχες πέτυχε πολλὲς νίκες. Ἀλλὰ ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ μετέφερε βιαστικὰ στὶς διαβάσεις τοῦ Μεγάλου τείχους σημαντικὲς ἔνοπλες δυνάμεις. Μὲ τὴν ὑποστήριξη τῶν ἰαπωνικῶν στρατευμάτων καὶ τῆς ἀεροπορίας οἱ δυνάμεις αὐτὲς κύκλωσαν τὸν ἑνιαῖο ἀντιιαπωνικὸ στρατὸ καὶ τὸν σύντριψαν. Ὁ στρατηγὸς Τσὶν Χουντσὰγκ κατέφυγε στὸ παραχωρημένο στοὺς Γάλλους ἔδαφος — στὸ Τιεντσίν. Οἱ Γάλλοι τὸν ἔπιασαν καὶ τὸν παράδωσαν στὶς ἀρχὲς τοῦ Κουόμινταγκ ποὺ τὸν τουφέκισαν μαζὶ μὲ ἄλλους κομμουνιστὲς ποὺ εἶχαν πιάσει.

Ὁ τουφεκισμὸς ἀπὸ τὸ Κουόμινταγκ τῶν πατριωτῶν ποὺ εἶχαν ἀντισταθεῖ στὴν ἰαπωνικὴ εἰσβολὴ ξεσήκωσε ἀγανάκτηση στὰ πλατιὰ στρώματα τῆς κινεζικῆς κοινωνίας. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Τσὰγκ Καϊσὲκ προκάλεσε δυσαρέσκεια καὶ στὸ στρατὸ τοῦ Κουόμινταγκ. Πιὸ ἔντονα ἡ δυσαρέσκεια αὐτὴ ἐκδηλώθηκε στὴ 19η στρατιὰ ποὺ ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄμυνα τῆς Σαγκάης μεταφέρθηκε μὲ διαταγὴ τοῦ Τσὰγκ Καϊσὲκ στὴν ἐπαρχία Φοκιὲν γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ ἀπὸ ἐκεῖ ἐναντίον τῆς κεντρικῆς ἐπαναστατικῆς βάσης τοῦ Κιαγκσί. Στὶς 20 Νοεμβρίου τοῦ 1933 οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς 19ης στρατιᾶς ποὺ εἶχαν πατριωτικὲς διαθέσεις ἀρνήθηκαν νὰ ἐκτελέσουν τὴ διαταγή, νὰ κινηθοῦν δηλαδὴ ἐναντίον τῶν ἐπαναστατικῶν βάσεων, καὶ συγκρότησαν στὸ Φοκιὲν λαϊκὴ κυβέρνηση. Τὴν ἄλλη μέρα, στὶς 21 Νοεμβρίου, ἡ κυβέρνηση αὐτὴ ὑπόγραψε μὲ τὴν κυβέρνηση τῶν ἐπαναστατικῶν περιοχῶν καὶ μὲ τὴ διοίκηση τοῦ κόκκινου στρατοῦ τῆς Κίνας « ἀντιιαπωνικὴ συμφωνία ἀνακωχῆς ». Τὸ « ἐθνικὸ πρόγραμμα » ποὺ ψήφισε ἡ κυβέρνηση τοῦ Φοκιὲν ἔβαζε καθῆκον νὰ γίνει ἀποφασιστικὸς ἀγώνας ἐναντίον τῶν ἰαπώνων κατακτητῶν, νὰ καταργηθοῦν οἱ ἑτεροβαρεῖς συμφωνίες, νὰ παραχωρηθεῖ στὸ λαὸ ἐλευθερία λόγου, συγκεντρώσεων, τύπου καὶ ἀπεργίας καὶ νὰ καλυτερεύσουν οἱ βιοτικὲς συνθῆκες τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν ἀγροτῶν.

Ἡ ἐξέγερση τοῦ Φοκιὲν κράτησε δύο περίπου μῆνες. Ἡ 19η στρατιὰ νικήθηκε τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1934 ἀπὸ ἰσχυρὲς δυνάμεις ποὺ ἔστειλε ἐναντίον της ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ.

Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1933 ἡ κυβέρνηση τοῦ Κουόμινταγκ συγκέντρωσε μισὸ ἑκατομμύριο περίπου ἄντρες γιὰ μιὰ καινούργια, πέμπτη ἐκστρατεία, ἐναντίον τῶν ἐπαναστατικῶν βάσεων. Τὴν ἐκστρατεία τὴ χρηματοδοτοῦσαν τὰ ἀμερικανικὰ μονοπώλια. Ἡ κυβέρνηση τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν ἔθεσε στὴ διάθεση τοῦ Τσὰγκ Καϊσὲκ 300 ἀεροπλάνα. Οἱ γερμανοὶ στρατηγοὶ Σὲκτ καὶ Φαλκενχάουζεν κατάστρωσαν τὸ σχέδιο τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων.

Ο ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΡΧΙΑ ΣΕΝΣΙ

Ὁ κόκκινος στρατὸς τῆς Κίνας καὶ ἡ κυβέρνηση τῶν ἐπαναστατικῶν περιοχῶν βρίσκονταν τότε σὲ πολὺ δύσκολη θέση. Στὰ καθοδηγητικὰ ὄργανα τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος κυριαρχοῦσαν οἱ « ἀριστεροὶ » ὀππορτουνιστὲς ποὺ

ἐμπόδιζαν νὰ συγκροτηθεῖ ἕνας πλατὺς ἀντιιαπωνικὸς συνασπισμὸς μὲ τὴ συμμετοχὴ τῆς ἐθνικῆς ἀστικῆς τάξης καὶ τῶν μικροαστῶν, γιατὶ πίστευαν πὼς καὶ οἱ πρῶτοι καὶ οἱ δεύτεροι εἶχαν ἀντεπαναστατικὲς διαθέσεις. Ἡ πολιτικὴ αὐτὴ ὁδηγοῦσε στὴν αὐτοαπομόνωση τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος καὶ δυσκόλευε τὴν κινητοποίηση τῶν πατριωτικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν ἰαπώνων ἐπιδρομέων καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν τοῦ Κουόμινταγκ.

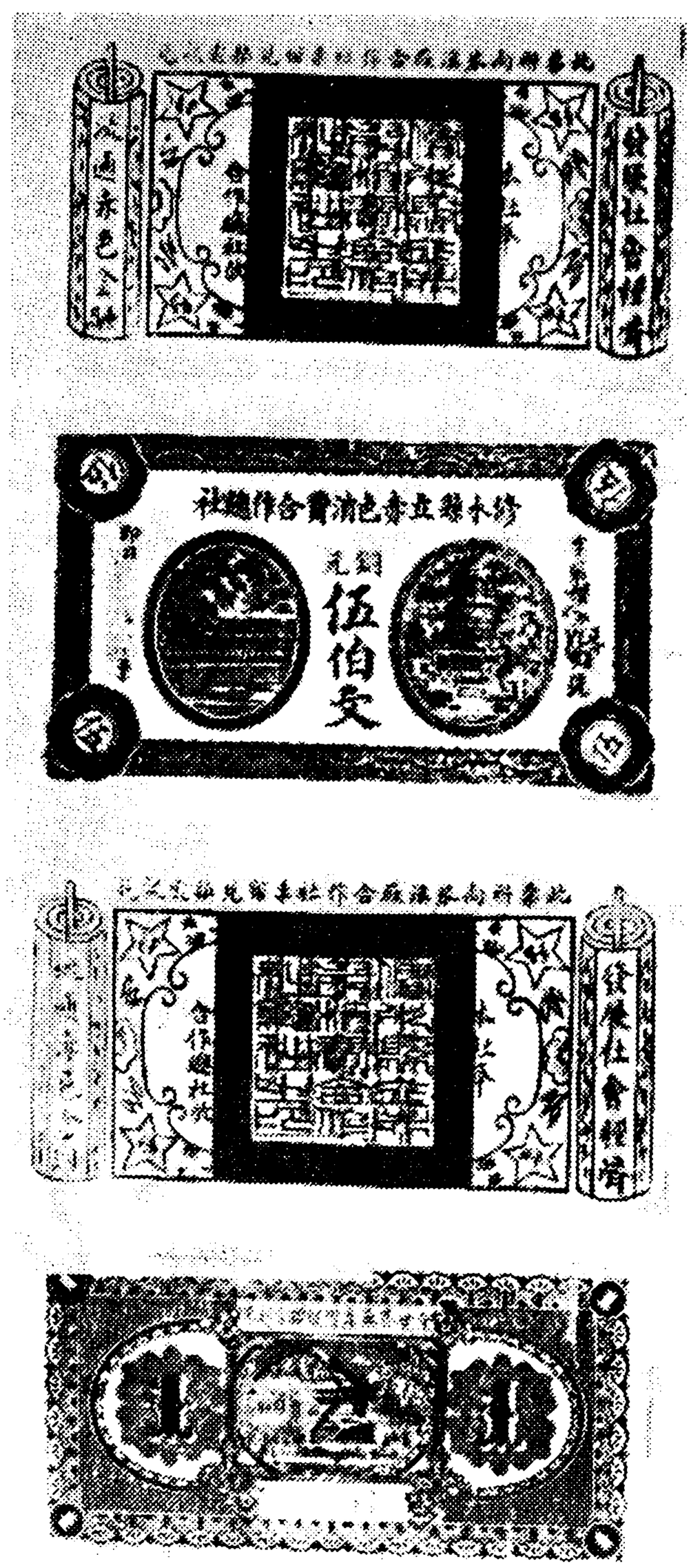

Χαρτονομίσματα τῶν συνεταιριστικῶν ὀργανώσεων στὶς ἐπαναστατικὲς περιοχὲς τῆς Κίνας. 1933.

Ὁ στρατὸς τοῦ Κουόμινταγκ ἄρχισε τὴν ἐπίθεσή του τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1933. Οἱ κύριες δυνάμεις του, 500 χιλ. στρατιῶτες, ρίχτηκαν ἐναντίον τῆς κεντρικῆς ἐπαναστατικῆς βάσης τοῦ Κιαγκσὶ ὅπου ὁ κόκκινος στρατὸς εἶχε μόλις 150 χιλ. μαχητές. Οἱ δυνάμεις τοῦ Κουόμινταγκ πού εἶχαν ἀριθμητικὴ καὶ τεχνικὴ ὑπεροχὴ κύκλωσαν τὶς κύριες δυνάμεις τοῦ κόκκινου στρατοῦ πού κινδύνευαν νὰ ἐκμηδενιστοῦν πέρα πέρα. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ἀντιμετώπιζε ἕνα δύσκολο πρόβλημα: νὰ πετύχει μὲ κάθε θυσία τὸ πέρασμα τοῦ κόκκινου στρατοῦ σὲ ἄλλες περιοχὲς τῆς χώρας καὶ νὰ ὀργανώσει ἐκεῖ μὲ πιὸ εὐνοϊκὲς συνθῆκες καινούργια ἐπαναστατικὴ βάση.

Ἕνα χρόνο σχεδὸν ὁ κόκκινος στρατὸς τὸν πέρασε μὲ σκληρὲς ἀμυντικὲς μάχες. Τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1934 οἱ κύριες δυνάμεις του διασπάσανε τὸν ἐχθρικὸ κλοιὸ καὶ βγῆκαν ἀπὸ τὴν κύκλωση. Ἄρχισε ἡ ἡρωικὴ πορεία τοῦ κινεζικοῦ κόκκινου στρατοῦ ἀπὸ τὴν ἐπαρχία Κιαγκσὶ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ τῆς χώρας. Μαζὶ μὲ τὸ στρατὸ ἔφυγε ἀπὸ τὸ Κιαγκσὶ καὶ ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸν πληθυσμό. Ὁ κόκκινος στρατὸς κουβαλοῦσε μαζί του καὶ βαριὰ φορτία: πυρομαχικά, διάφορες ἐργαλειομηχανές, τυπογραφικὰ μηχανήματα καὶ τρόφιμα. Στὶς ἀρχὲς τοῦ 1935 οἱ κύριες δυνάμεις τοῦ κόκκινου στρατοῦ μπῆκαν στὴν πόλη Τσουνί (ἐπαρχία Κουεϊτσέου). Ἐδῶ ἀναπαύτηκαν δώδεκα μέρες. Τὶς μέρες αὐτὲς ἔγινε μιὰ πλατιὰ συνεδρίαση τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τῆς ΚΕ τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος ὅπου πάρθηκαν σπουδαῖες ἀποφάσεις. Ἡ γραμμὴ τῶν «ἀριστερῶν»

καταδικάστηκε καὶ οἱ ἴδιοι ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὶς ἡγετικὲς θέσεις. Ἐπικεφαλῆς τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς μπῆκε ὁ Μάο Τσετούγκ.

Ἀργότερα ὁ κόκκινος στρατὸς ἀντιμετώπισε πολλὲς ἀκόμη σοβαρὲς δυσκολίες στὴν πορεία του. Ἕνα ἑξάμηνο οἱ κύριες δυνάμεις του προχωροῦσαν συχνὰ μὲ μάχες ἀπὸ τὸ Τσουνὶ πρὸς τὴν ἐπαρχία Σετσουάν. Ἀφοῦ ἔμειναν στὴν ἐπαρχία αὐτὴ τρεῖς μῆνες καὶ ξεπέρασαν καινούργιες περιπλοκὲς ποὺ τὶς προκάλεσαν οἱ διασπαστικὲς ἐνέργειες τοῦ Τσὰν Γκοτάο, ἀρχηγοῦ τῶν τμημάτων τοῦ κόκκινου στρατοῦ τῆς ἐπαρχίας Σετσουάν, ἔφτασαν τέλος τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1935 στὸν καθορισμένο σκοπὸ — στὴν ἐπαρχία Σενσί. Ἀργότερα ἔφτασαν ἐκεῖ καὶ οἱ ὑπόλοιπες μεγάλες μονάδες τοῦ κόκκινου στρατοῦ.

Ὁ κόκκινος στρατὸς στὴν πορεία αὐτὴ κάλυψε μιὰ ἀπόσταση μεγαλύτερη ἀπὸ 12 χιλ. χλμ. καὶ εἶχε τεράστιες ἀπώλειες. Ἀλλὰ οἱ θυσίες αὐτὲς δὲν πῆγαν χαμένες. Στὸ Βόρειο Σενσὶ δημιουργήθηκε μιὰ ἰσχυρὴ ἐπαναστατικὴ βάση ποὺ ἐγκαινίασε καινούργιο στάδιο στὴν ἀνάπτυξη τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ κινεζικοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης καὶ τῆς ἰαπωνικῆς ἐπιδρομῆς.
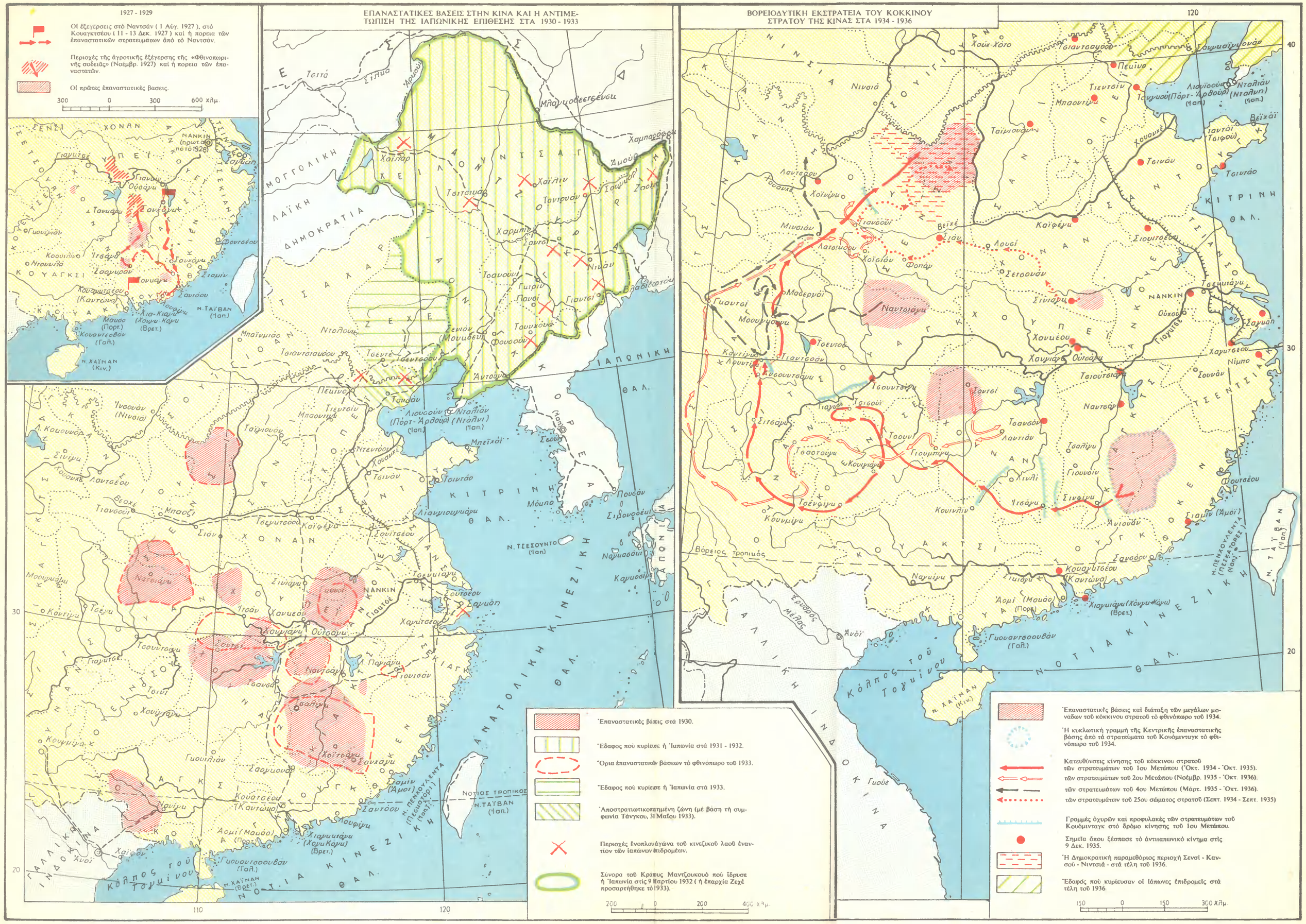
Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΕΜΦΥΛΙΟΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΚΙΝΑ (1927 - 1936)